

Novičke NS

NSDAP/AO : PO Box 6414

Lincoln NE 68506 USA

www.nsdapao.org

#1107

01.06.2024 (135)

Michael Kühnen

Druga revolucija II. zvezek: Ljudska država

4. del

Za raso in narod

Menili smo, da je za srečo in prihodnost našega naroda treba osmisliti völkisch življenje.

Prvi, samoumevni smisel je zagotoviti nacionalno prihodnost. Za to naši ljudje potrebujejo zadosten življenjski prostor. Ideja rajha je okvir nemške politike svetovne moči, ki se mora izkazati na polju napetosti med našim sovraštvom do uveljavljene povojne ureditve in nujnostjo rasne zvestobe v rasnem boju med belci in barvnimi.

Vse to seveda drži le pod pogojem, da sta nacionalsocializem in njegova ideja o edini vrednosti naroda pravilna. To je precej sporno in zato je naše gibanje trenutno "stranka" v pravem pomenu besede - tj. del intelektualno-političnega boja. - Katere so torej očitne alternative völkisch svetovnemu nazoru?

MATERIALIZEM, ki se po opisu skriva za dvema vladajočima svetovnima sistemoma - komunizmom in liberalnim kapitalizmom - očitno ne more osmisliti ne osebne ne nacionalnega življenja.

Samoumevno je, da mora vsaka oblika države in vlade delovati tako, da so potrebe

državljanov dovolj zadovoljene, pri čemer vladajoči ne smejo niti s silo vzdrževati nizkih potreb - kot je to običajno v komunističnih državah - niti jih umetno povečevati - kot to počnejo kapitalistični režimi. Vendar je to lahko le prvi korak. Država se ne more, potem ko ji je to uspelo - in v belem gospostvu ji je to v veliki meri uspelo -, izčrpati zgolj z upravljanjem te države.

Zagotavljanje osnovnih življenjskih potrebščin je le izhodišče. Če ne bomo dodali smisla življenja in ga zavezujoče posredovali vsem državljanom, se bo mlada generacija, ki je odraščala v dezorientaciji, uprla temu sistemu.

Materializem torej ni in ne more biti življenjski cilj. Če je, je podoben drogi, ki posameznika omrtviči in mu omogoči, da pozabi na notranjo praznino svojega življenja. Te ljudi lahko le obžalujemo. To so nesrečni ljudje. Tu vidimo razlog, zakaj ravno v najbogatejših in najbolj neproblematičnih družbah Zahoda - npr. v ameriških srednjih in višjih razredih, v Skandinaviji in Zahodni Nemčiji - beležijo najvišjo stopnjo samomorov, zaskrbljujoče naraščajo premoženjski kriminal in duševne bolezni, uživanje alkohola in drog pa dosega obupne razsežnosti. To so znaki duševne bolezni, ki je okužila celotna ljudstva. Ta bolezen se imenuje "materializem kot temelj življenja družbe"!

Očitno je idealizem osnovni pogoj in predpogoj človeškega življenja, pravzaprav najbolj človeška lastnost človeka. Navsezadnje vsaka žival poskrbi za svoje preživetje in nekatere vrste v ta namen ustvarijo visoko razvite, državi podobne strukture. Vendar nobena mravlja še nikoli ni razmišljala o smislu svojega okolja ali lastnega življenja. Življenje v sodobnih komunističnih in kapitalističnih državah je obstoj mravlje. Revolucionarji na Vzhodu in Zahodu se temu upirajo.

V tem kontekstu se nam seveda poraja tudi vprašanje religije.

V tretjem rajhu so bili osamljeni poskusi oživitve poganske religije naših prednikov, ki je bila prilagojena posameznim vrstam. Ni dvoma, da bi uspešna oživitev germanske religije dala völkisch državi dodaten, varen temelj. Človekova verska potreba bi se harmonično združila z ideološkimi temelji države in nacionalnega organizma.

Podobno je poskušalo krščansko-protestantsko gibanje nemških kristjanov, ki nikakor ni bilo nacionalsocialistična iznajdba, vendar njegove korenine segajo daleč nazaj. Cesar Wilhelm II. je na primer leta 1923 iz svojega nizozemskega izgnanstva pisal nekdanjemu vojnemu ministru von Steinu:

"Doorn 9.IX.23

Moja draga ekszellenca,

Najlepša hvala za prijazno pismo. Da, z veseljem preučujem Sveto pismo. Imate prav, ljudje se niso spremenili glede na to, kako jih opisuje Sveto pismo, še posebej pa ne Judje. Posledično so ostali isti roparji, morilci in tatovi, kot se nam prikazujejo v knjigah Jozue, v svojem sovraštvu do tujcev in kristjanov pa so postali še bolj ambiciozni in podli. Zato ima zame A.T. le zgodovinski pomen. Novo mi je veliko bližje. Zame je Kristusova oseba vse, poleg nje pa izginja tudi Sveto pismo. Stojim na jasni višini v senci Odrešenika in od tam gledam nazaj v globoko dolino, v kateri A.T. leži zalit z meglo. Iz te doline sijejo posamezni, s soncem obsijani gorski vrhovi: veliki preroki, posamezni psalmi, posamezni izreki, ki me navdušujejo.

Mimogrede, stari maščevalni Jahve, ki uničuje ljudi, je lokalni bog Jude in nima nobene zveze z našim pojmovanjem "Boga Očeta", kot nam ga je posredoval "Sin". Mi smo Božji otroci (po Kristusu), to so slutili že arhegrski narodi, ko so molili k "Vse-očetu", o katerem Jud noče ničesar vedeti. Naša Cerkev je v tem času popolnoma neuspešna, namesto da bi nacionalno in monarhično navijala za duše, ostaja popolnoma "nevtralna" in vsak dan izgublja tla pod nogami. Zakonodajna generalna sinoda je podoba nemočnih mrmrajočih starcev in si dela sramoto. Pogumni možje, kot je Doering, ki ga je ljudstvo vzljubilo, so napadeni! Cerkev mora postati etnično in nacionalno nemška, ne pa psevdožidovska, kot je zdaj. Poskušam delovati v tem smislu, vendar neuspešno. Rim je bolj spretno dejaven; z judovsko-kapitalističnimi uradniki spodbuja katoliški Kaisertum!

*Janezov red ne stori ničesar, plemstvo na podeželju ne stori ničesar! Kaj bi lahko storili, da bi okrepili monarha. Misel V deželi bi lahko naredili! Henry Ford pravi: "Judje so sami povzročili svetovno vojno!" Zato pravim: proč z Mojzesom, naprej s Kristusom!
Wilhelm"*

Tako novo poganstvo kot nemški kristjani bi lahko germanskemu ljudstvu ponovno dali vero, ki bi - podobno kot islam na kulturnem področju - ne le posameznikom dajala življenjski cilj, temveč bi lahko pomagala oblikovati celotno narodno življenje. Nobeno od verskih gibanj tega ni moglo storiti samo. Toda naloga nacionalsocialistične ljudske države ne more in ne sme biti ustvarjanje državne religije in njeno vsiljevanje ljudem. Nacionalsocialisti se zavzemamo za popolno ločitev cerkve od države in za versko svobodo.

Od Katoliške cerkve, njenega verskega sistema in hierarhičnega reda se lahko veliko naučimo:

Tako kot je Katoliški cerkvi skoraj tisoč let uspelo ljudem na njenem kulturnem področju zagotoviti trdno duhovno ureditev - ne glede na to, kaj si mislimo o vsebini in oblikah te ureditve -, bo tudi nacionalsocializem vzpostavil duhovne

temelje in tako končal stan brez usmeritve in kaosa, ki je zajel nekdanj krščanski Zahod od razpada absolutne duhovne oblasti Rimskokatoliške cerkve. Na njeno mesto prihaja rimski okcidentalni red na nacionalsocialistični in s tem völkisch-rasni osnovi.

Bojevniški katolicizem, ki ni omejen izključno na versko področje, kar je značilno za nekatera fašistična gibanja, zagovarjajo pa ga tudi katoliški tradicionalisti, politično ni neproblematičen. Vendar pa ni pričakovati, da bo katolicizem ponovno pridobil svojo formativno duhovno moč. Nepreklicno je namreč postal del "pluralistične družbe" in s tem nezavezujoč.

Religija lahko posameznikom še vedno daje oporo v njihovem življenju, vendar ne more več oblikovati duhovnega in političnega značaja nacionalne skupnosti. Ni nujno, da bo tako tudi ostalo. Nekega dne, ko bomo nacionalsocialisti vzpostavili ljudsko državo s trdno ideologijo, si je mogoče predstavljati, da bodo tudi verski tokovi iste vrste postali močni in vplivali na življenje naših ljudi. Vendar je malo verjetno, da bi po zgledu ponovne islamizacije krščanska ali katera koli druga religija ponovno lahko oblikovala svet. To je postala naloga nacionalsocialističnega gibanja.

Spoznali smo, da niti materializem niti religija - katerakoli že je - ne moreta premagati duhovnega in duševnega zloma, globoke krize belih industrializiranih narodov. To je mogoče doseči le s svetovnim nazorom, ki je zavezan idealno oblikovanemu izročilu naše celine. Edini dedič te tradicije je nacionalsocializem.

Toda - sprašujejo naši nasprotniki - ali je nujno, da so ljudje tisti, ki so edini nosilci smisla človeškega življenja? Ali obstajajo alternative?

Meščansko-liberalni individualizem nenehno pridiga o vrednosti posameznika. Zavestno se razlikuje od našega - kot ga imenujejo okupacijska poročila nemške ustavne zaščite - "völkisch kolektivizma". Ne upoštevajmo dejstva, da ta liberalizem zaradi tesne prepletenosti z nečloveškim kapitalističnim gospodarskim sistemom nenehno tepe svoj lastni vrednostni sistem, ne da bi to sploh opazil. Pogledjmo samo liberalistično ideologijo:

Svoboda posameznika, njegova blaginja in življenje so najvišja vrednota, za katero sta ljudstvo in država na drugem mestu. Njihova naloga je v bistvu le zagotavljanje svobodnega razvoja posameznika. To povečevanje posameznika je absurdno. To so ubogi, revni ljudje, ki edini smisel svojega obstoja vidijo v svojem kratkem življenju - v tem, da se rodijo, delajo, uživajo in umrejo. Ta meščanski individualistični egoizem, ki se nanaša na šestdeset ali sedemdeset let lastnega življenja, naj bi bil vse? Kako patetično je, če si mora človek na smrtni postelji reči: "Edini smisel mojega življenja je bil, da

sem se svobodno razvijal. Zdaj je tega življenja konec. Tako bo rezultat brez pomena, prazen nič."

Ali sta takšno življenje in smrt res smiselna, lepa, humana? Ne. Življenje posameznika ima smisel in vrednost le, če presega samo sebe, če je uporabljeno za nekaj trajnega.

Tudi če bi liberalizem dosegel svoj utopični cilj in ustvaril družbo "odgovornih državljanov", v kateri bi se vsak posameznik razvijal v skladu s svojimi sanjami o srečnem in izpolnjenem življenju, bi ta družba brez spoštovanja preteklosti in brez odgovorne skrbi za prihodnost ostala brez pomena, prazna in mrtva.

Svoboda posameznika najde svojo vrednost in pomen le v povezavi z nacionalno skupnostjo. Brez te vezi je posameznikovo življenje brez vrednosti in smisla, saj od njega ne ostane nič. Brezimni suženj, ki je vse življenje prisilno delal pri gradnji piramid, postavljenih v slavo egiptovskega imperija, je živel bolj smiselno življenje kot nemški državljan, zasvojen s televizijo in prostim časom, katerega edina skrb je, da ne bi umrl za maščobno boleznijo srca! To je globok, notranji pomen tako pogosto demoniziranega nacionalsocialističnega slogana:

"Nič niste! Tvoji ljudje so vse!"

To spoznanje ne zmanjšuje vrednosti posameznika, temveč jo povečuje, saj ga vpenja v pomen nacionalne zgodovine. Če temu ne bi bilo tako, si nobeno človeško bitje ne bi upalo in žrtvovalo življenja za idejo, nihče ne bi krvavel na bojiščih vseh časov!

Vsakič, ko se človek zavestno izpostavi smrtni nevarnosti, da bi se zavzel za cilj zunaj svojega življenja - za sočloveka, za svojo vero, za svoje ljudstvo -, se norčuje iz bedne strahopetnosti ideologije absolutne vrednosti posameznika, ki je mogoča le v dekadentnih končnih časih brez zgodovine.

Ne. - Življenje posameznika ni in ne more biti najvišja vrednota. Prav zato, ker se nacionalsocializem vidi kot utelešenje najvišje vrednote osebnosti in rase, moramo to buržoazno držo pustiti daleč za seboj.

Samo človek, ki se razvija in razvija v vezi, živi smiselno življenje. Potem imajo tudi pravico pričakovati, da si bo ljudska država prizadevala za humano oblikovanje okoliščin njihovega življenja. Ne želimo se vrniti k egiptovskemu ali sovjetskemu prisilnemu delavcu - seveda pa se tudi ne želimo vrniti k brezdušnemu potrošniškemu stroju.

Nacionalsocializem pomeni osvoboditev človeka, socialno pravičnost in

dostojanstvo.

Človek je posameznik - zato si tudi prizadeva za individualno srečo -, vendar je tudi in predvsem skupnostno bitje v večni verigi od mrtvih do še nerojenih svojih ljudi - zato to življenje in prizadevanje za srečo dobi smisel in vrednost šele v povezavi s tem ljudstvom! Za marksiste je ljudstvo navsezadnje nepomemben pojem brez pomena in vsebine. V svoji internacionalistični zablodi naredijo proletariat za nosilca smisla zgodovine.

Odločilna slabost marksistične ideologije je njeno prepričanje o neizogibnosti zgodovinskega razvoja. Iz tega izhajata globoka nečlovečnost in brezbržnost do resničnih teženj delavskega razreda. Karl Marx je to izrazil takole: "*Ne gre za vprašanje, kaj si ta ali oni proletarec ali celo ves proletariat predstavlja kot svoj trenutni cilj. Gre za vprašanje, kaj je in kaj bo v skladu s to bitjo prisiljen zgodovinsko storiti.*"

Medtem je postalo dovolj jasno, da drugi ljudje vedno silijo ljudi, da nekaj naredijo, ne pa tudi "zgodovina". Takrat so ljudje tisti, ki trdijo, da prepoznavajo in izvajajo pomen zgodovine. Delavski razred, ki se trmasto upira "zgodovinski neizogibnosti", bi zato očitno potreboval mojstre in "avantgardo", ki bi delovali v njegovem imenu - saj je za gorečega marksista nepredstavljivo, da zgodovina ne vodi neizogibno v komunizem. Lenin je to posledico brutalno in odločno potegnil in s tem vzpostavil boljševiško tiranijo.

MARKSIZEM nikoli ni bil način razmišljanja in prepričanje delavskega razreda, ampak objektivno vedno ideologija buržoaznih intelektualcev, ki se v svoji intelektualni aroganci ne zmenijo za želje, predstave in ideje delavca. Marksizem je jarek nerazumevanja med "avantgardo delavskega razreda", komunistično partijo, in resničnim delavskim razredom ter vodi bodisi v vsemogočnost - kjer sovjetski tanki zagotavljajo mir - bodisi v nemoč - kjer manjkajo sredstva prisile - tistih meščanskih intelektualcev, ki se imajo za izvrševalce zgodovine.

Vsemogočnost in nemoč marksizma sta le dve plati iste stvari. Toda nepošteno bi bilo zanikati, da so pošteni in idealistični marksisti na tri načine skušali uiti iz te odločilne zagate svoje ideologije:

maoizem, reformni socializem in nedogmatični socializem.

Bolj ko so življenjske razmere ljudi bedne, večji ko je nepremostljiv prepad med majhnim, vsemogočnim in nepredstavljivo bogatim višjim razredom ter množico ljudi, bolj se pojavlja potreba po temeljiti revoluciji razmer. Ponekod te razmere v državah v razvoju privedejo do tega, da komunističnim skupinam uspe zmanjšati prepad med njimi in ljudstvom. To še posebej velja za maoistično Kitajsko, lahko

pa omenimo tudi Kubo. Razlog za to je, da so se za trenutek v zgodovini interesi ljudi - ne le delavskega razreda - ujemali z interesi njihovih komunističnih gospodarjev: bedo in nerazvitost je treba odpraviti!

To nima nobene zveze z marksistično ideologijo in prepričanjem o zgodovinski nalogi proletariata. Prej gre za politično organizacijo ljudi, ki končno iščejo varno preživetje. In res je težko ugotoviti, kaj je v maoizmu dejansko marksističnega - Mao tse tung: "Ljudstvo in samo ljudstvo je gonilna sila svetovne zgodovine!" - če ne upoštevamo frazeološke nadgradnje. To pa pojasnjuje fascinacijo in karizmo drugih nacionalnih revolucionarnih gibanj v tretjem svetu. Njihov marksizem je večinoma le beljenje, da bi dobili politično in finančno pomoč iz komunistične sfere vladavine. Ta gibanja imajo malo skupnega z marksistično ideologijo: bolj so podobna fašizmu, kot ga je definiral Benito Mussolini - fašizem je nacionalizem + socializem.

Maoizem sam je neke vrste kitajski fašizem. Vendar pa se ne zdi nemogoče, da se bo postmaoistično vodstvo na Kitajskem spet približalo sovjetskemu modelu, vsaj na domačem področju. Takrat se bo prepad med vladajočimi in vladanimi ponovno odprl. V vsakem primeru je socializem tretjega sveta večinoma fašizem, ki se ne upa tako imenovati!

V razvitih industrijskih državah je socialnim reformistom marksistom končno uspelo zasidrati se v delavskem razredu. Ta uspeh je bil kupljen z nepriznanim, a vztrajno izvajanim opuščanjem marksistične ideologije.

Dejansko ima reformni socializem - še posebej kot socialni demokratizem in sindikalno gibanje - velike zasluge za izboljšanje življenjskih razmer delavskega razreda. Nepošteno bi bilo to preprosto zanikati. Vendar je ta reformni socializem, ki se je moral vse bolj oddaljevati od svojih marksističnih izvorov, da bi pridobil delavce, po koncu prve svetovne vojne izgubil svoj raison d'être.

NS KAMPFRUF
KAMPFSCHRIFT DER NATIONALSOZIALISTISCHEN DEUTSCHEN ARBEITERPARTEI AUSLANDS- UND AUFBAUORGANISATION

Der Kampf geht weiter !

Nachdem Hitler nach der Kapitulation der Wehrmacht am 8. Mai 1945 in der nationalsozialistischen Bewegung starb, ist es jetzt an der Nachkriegszeit. Und zwar nicht nur in Deutschland, sondern auf globaler Ebene!

Abwehr von Moskau, Vortrieb, Vorforderung und Verlobung haben nicht ausgereicht, die Karte der gesamten Erde unseren heldenhaften Führern Adolf Hitler zu überlassen.

Alle Nationalsozialisten sind weiterhin arbeitslos, Verloren und Kampfgewinn haben Schüler an Schulen an Kampf um die Erhaltung unserer weißen Völker.

Die Bewegung ist zwar wieder geworden, aber die Größe des biologischen Volkstums ist heute noch viel größer als in der Vergangenheit.

Der vorwiegende Gegner ist aber dabei, die Volkstümer zu gegen alle weißen Völker (?) zu kämpfen, keine Mittel und Laster, Überwindung und Kampferneuerung.

Ob "Nazi" oder "Hitler", ob in "Walden" oder im "Brennender", ob mit Propagandamaterial "Schwarz" oder auf einem Schießfeld andere Art, jeder Nationalsozialist hat seine Pflicht!

Hail Hitler!
Gottard Lisch

TROTZ VERBOT NICHT TOT!

Novičke NS
www.nsdapao.org
#1005 19.06.2022 (133)
NSDAP/AO: PO Box 6414 - Lincoln NE 68506 - USA

Prednje poročilo
Intervju z Molly
Tretji del

NSK: Vaši trenutni projekti so očitno povezani s filozofijo in umetnostjo.

Opitite svoje mnenje o vplivu teh tem na politiko.

Molly: Poskušam se vedno posodobljati fotografirajo, vendar se večinoma osredotočam na Adolfa Hitlerja in Volkovo - človeštva (www.mourningthecentury.com/ truth.htm). Zdaj sem na 21 straneh, a imam še veliko dela. Prevedeno drugo svetovno vojno je absolutno minsko polje informacije. Ko slišiš informacije o eni stvari, najdiš še dve stvari, ki jih je treba raziskati. Počutili se, kot da si arheolog, ki odkriva zakopano preteklost. Preteklost, za katero bi raje, da ne bi prišla na dan. Za poplavo informacij in slik se lahko ponovno zahvalimo internetu. Izjemno redke stvari so se z leti

the NEW ORDER
Number 176 (1975) Founded 1979 April 26, 2019 (136)

The Fight Goes On !

Seventy years after the capitulation of the Wehrmacht on May 8, 1945, the post-war National Socialist movement is stronger than ever not only in Germany, but throughout Europe.

Decades of mass murder, expulsion, persecution, and defilement have not sufficed to destroy the seed of the brilliant idea of our much loved Führer Adolf Hitler.

All National Socialists and other racially-aware Europeans and racial kinmen fight side by side for the preservation of our White folk.

The movement has indeed become stronger, but the danger of biological folk death is also much greater today than in the past.

The desperate enemy is in the process of committing genocide against all White folk. His means are non-White immigration, culture distortion, and race-mixing.

Whether "legal" or "illegal", whether in election halls or street battles, whether armed with propaganda material or on a battlefield of a different kind, every National Socialist must do his duty!

Hail Hitler!
Gottard Lisch

TROTZ VERBOT NICHT TOT!

NSDAP/AO je največji na svetu
Ponudnik nacionalsocialistične propagande!
Tiskane in spletne periodične publikacije v številnih jezikih
Na stotine knjig v mnogih jezikih
Na stotine spletnih strani v mnogih jezikih

BOOKS - Translated from the Third Reich Originals!
www.third-reich-books.com

NSDAP/AO
Fight Back!

nsdapao.org
Contact us to find out how YOU can help!